

Apolinary Polek, Gdzieś w moim mieście

Gdzieś w moim mieście są kamienice
Co zaciskając zęby udają że śpią
Kiedyś wyszli z nich ludzie z ciężkimi kulami w sercach
Nikt nie nauczył ich miłości
Wciąż dostawali w zamian
Te same białe kwiaty
Dziś jesteś ze mną i obiecuję zawsze cię chronić
I trzymać od tego wszystkiego z daleka
Gdzieś w moim mieście rosną białe kwiaty
Których nie przesadzi już nigdy nikt
I nikt się nie dowie co kryje ziemia pod nimi
Popatrz na tę dziewczynę
Która częstuje cię mandarynką
Ona nauczy cię dawać to, czego zawsze szukałeś
Dziś odjeżdżamy razem zostawić w tyle to wszystko
Zacniemy zupełnie gdzie indziej inaczej od nowa
W tym rezerwacie spokojnej zieleni
Gdzie zło może tylko być zwykłym snem
Płynie powoli i bezszelestnie
Wielka choć niewidzialna rzeka ciemnej krwi
Gdzieś w moim mieście
W moim mieście